

[Chuyện kể của phu nhân cố Thiệu Tá LLDB]

Tôi lập gia đình sớm, năm tôi 18 tuổi đã theo chồng ra Nha Trang. Trong thời chiến, tôi cũng như bao thiếu nữ khác phải chấp nhận đi sống với chồng là một chiến binh. Chồng tôi là một sĩ quan mới ra trường năm 1962, anh đã tình nguyện vào đơn vị Lực Lượng Đặc Biệt (LLDB), một đơn vị ngũ làm Công quân khiếp vía, đi với Công quân như những chiến sĩ này là hình ảnh nhàn nhàn thản, là đi bình tĩnh như -- đơn trong âm thầm và ra đi trong lòng, đi với bao kinh hoàng và khiếp đảm đi với chúng. Nhất là "đàn con của Bác" được nhốt sống một chỗ thuyệt Nga-Tàu, tràn qua dòng Bến Hải đau thương, chồng tích chia lửa Nam Bắc. Với Trường Sơn mang theo củi rừng, đôi dép râu lê lết bước những hình hài không tim óc "Sanh Bắc Tả Nam" dẫm trên đường mòn Hồ Chí Minh ô nhiễm, một kẻ đi về của lịch sử, của dân tộc.

Chồng tôi là một sĩ quan trường toán Delta của đơn vị, tôi yêu anh ngoài cái vóc dáng phong sương, thêm vào hình ảnh hiên ngang, oai hùng của nét trai thời đi. Có phải danh nào thiếu nữ đâu chân anh? Từ vùng đất Lào vì vụ gió tanh máu, Pleimer gió núi máu rừng, Đàng Xoài, Bình Giã... máu đổ thét rú. Từ những gió rét máu phún của đất Bắc hiem nghèo chấp chùng bước trở, hiem hờa rình rập theo những bước chân xâm nhập, nên chết toa rập cùng sương lam chầm chầm khí chết chết !!!

